

Arrest

nr. 348 030 van 4 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KOKUR
Statiestraat 148/GV
2600 BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van Mr. M. KALIN, die loco Mr. M. KOKUR verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, reisde samen met zijn moeder naar België. Verzoekers moeder deed op 23 mei 2010 een verzoek om internationale bescherming dat overeenkomstig artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'Vreemdelingenwet') vermoed werd te zijn ingediend ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige.

1.2. Op 14 april 2016 werden verzoekers moeder en verzoeker door de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') erkend als vluchteling.

1.3. Verzoeker werd op 10 maart 2023 door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar, met uitstel voor een termijn van vijf jaar mits naleving van probatievoorwaarden wegens deelname aan afpersing met verzwarende omstandigheden op 28 december 2020.

1.4. Op 26 februari 2024 werd verzoeker door de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde veroordeeld tot een werkstraf van 70 uur voor het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder

vergunning (cannabis), het vergemakkelijken van of aanzetten tot het gebruik van verdovende middelen of psychotrope stoffen en bezit, aankoop en vervoer van middelen (cannabis en cocaïne).

1.5. Op 15 november 2024 werd verzoeker door het Hof van Beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden, met uitstel voor een termijn van vijf jaar, voor opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder of gelijk aan vier maanden tot gevolg en het dragen van voorwerpen en stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hen lichamelijk letsel toe te brengen.

1.6. Op 24 februari 2025 werd verzoeker door de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden voor het dragen van zekere voorwerpen of stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hen lichamelijk letsel toe te brengen en opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder of gelijk aan vier maanden tot gevolg.

1.7. De Minister van Asiel en Migratie verzocht in een brief van 17 juli 2025 aan de commissaris-generaal om de mogelijkheid van intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

1.8. Verzoeker werd op 1 oktober op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'CGVS') gehoord in aanwezigheid van een tolk Dari. Zijn advocaat was aanwezig tijdens dit persoonlijk onderhoud.

1.9. Op 24 december 2025 nam de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot intrekking van de vluchtelingstatus die luidt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Afghaans staatsburger van gemengde Pashtoun/Tadzjiekse origine. U bent geboren op 2 februari 2002 in Kabul. U reisde als minderjarige naar België samen met uw moeder Azizi Rahima (CGVS 1611668). Op 23 mei 2010 deed uw moeder een verzoek om internationale bescherming in België dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Uw moeder gaf les in verschillende kleuterscholen. Daarnaast gaf ze ook lessen en vormingen aan vrouwen. Ze ontvluchtte Afghanistan omdat ze bedreigd werd vanwege haar beroepsactiviteiten.

Op 14 april 2016 werd aan uw moeder, en dus ook aan u als vergezellende minderjarige, de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 10 maart 2023 werd u door het hof van beroep van Gent definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar, met uitstel voor een termijn van vijf jaar mits naleving van probatievoorwaarden, voor uw deelname aan afpersing met verzwarende omstandigheden op 28 december 2020.

Op 26 februari 2024 werd u door de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde, afdeling Oudenaarde veroordeeld tot een werkstraf van 70 uur, met een vervangende gevangenisstraf van zes maanden, voor het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder vergunning (cannabis), het vergemakkelijken van of aanzetten tot het gebruik van verdovende middelen of psychotrope stoffen en bezit, aankoop en vervoer van middelen (cannabis en cocaïne).

Op 15 november 2024 werd u door het hof van beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden, met uitstel voor een termijn van vijf jaar, voor opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder of gelijk aan vier maanden tot gevolg en het dragen van voorwerpen en stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hen lichamelijk letsel toe te brengen.

Op 24 februari 2025 werd u door de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden voor het dragen van zekere voorwerpen of stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hen lichamelijk letsel toe te brengen en opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder of gelijk aan 4 maanden tot gevolg.

Op 17 juli 2025 ontving het CGVS een brief waarin de Minister van Asiel en Migratie de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 28 augustus 2025 opgeroepen om op 1 oktober 2025 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS.

U legde tijdens het onderhoud volgende documenten voor: uw Belgische verblijfstitel en reisdocument voor vluchtelingen; een akte van gezinssamenstelling, een bewijs van woonst, de geboorteaktes van uw twee kinderen die de Belgische nationaliteit hebben; een attest van de mutualiteit waarin gesteld wordt dat u erkend werd in arbeidsongeschiktheid van meer dan 66% wegens problemen met uw knie; een attest van het UZ Gent waaruit blijkt dat uw arbeidsongeschiktheid verlengd werd van 19 september 2025 tot en met 15 oktober 2025; een getuigschrift van woonst van uw moeder en een attest waaruit blijkt dat zij de Belgische nationaliteit heeft verworven.

Na het onderhoud maakte u nog volgende documenten over: een e-mail van uw justitie assistent; een bewijs van een negatieve drugscreening; een attest van het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg; een afbetalingsplan en een kopie van uw diploma secundair onderwijs.

B. Motivering

U werd op 14 april 2016 erkend als vluchteling. Uw vluchtelingenstatus wordt evenwel ingetrokken.

Er moet immers gewezen worden op nieuwe elementen in uw administratief dossier, namelijk ten eerste het arrest van het hof van beroep van Gent van 15 november 2024. Uit dit arrest blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor volgende feiten van geweld: A) opzettelijke slagen met werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan vier maanden tot gevolg en B) het dragen van voorwerpen en stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hen lichamelijk letsel toe te brengen.

Ten tweede het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde van 24 februari 2025. Uit dit vonnis blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor volgende feiten van geweld: A) het dragen van zekere voorwerpen of stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hen lichamelijk letsel toe te brengen en B) opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder of gelijk aan vier maanden tot gevolg.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het arrest van 27 juni 2024.

Een bijzonder ernstig misdrijf is een misdrijf dat gezien de specifieke kenmerken ervan uitzonderlijk ernstig is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde het meest aantasten. Er moet hierbij rekening worden gehouden met de (1) op het misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf; (2) de aard van het misdrijf; (3) eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden; (4) de vraag of het misdrijf opzettelijk is gepleegd; (5) de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade; (6) de voor de bestrafing van het misdrijf gevolgde procedure.

Met betrekking tot de aard van het misdrijf kan, ten eerste worden herhaald dat uit het arrest van het hof van beroep van Gent van 15 november 2024 blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor opzettelijke slagen met werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan vier maanden tot gevolg en het dragen van voorwerpen en stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hen lichamelijk letsel toe te brengen.

Uit de feitenvaststelling van het arrest blijkt dat u excessief geweld gebruikte ten aanzien van een dronken voorbijganger. U en uw mededader SN brachten op 11 juli 2022 slagen toe aan het slachtoffer SW ter hoogte van het station van Zottegem. Jullie waren beiden eveneens sterk onder invloed van alcohol. Uit de camerabeelden blijkt dat het slachtoffer jullie achternaliep en u als eerste een duw gaf. U en SN namen hierop jullie broeksriemen en sloegen daarmee op SW. U bleef het slachtoffer slaan toen hij op de grond lag en u deelde minstens dertig slagen uit. U gaf toe dat u de slagen had toegebracht. De rechter oordeelde dat het feit dat het slachtoffer jullie uitdaagde het geweldincident niet vergoelijkt en achtte uw reactie volkomen buitensporig. De rechter oordeelde dat uw alcoholconsumptie geen excuus is en dat het verkeerd is om alcohol te drinken als alcohol tot geweld leidt. Uit bovenstaande kan dus ontegensprekelijk worden afgeleid dat u de feiten met opzet pleegde.

Betreffende de aard en de omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schadedient erop gewezen dat u excessief geweld gebruikte ten aanzien van een dronken voorbijganger en het slachtoffer ten gevolge van de slagen en verwondingen die u als mededader hebt toegebracht arbeidsongeschikt was tot en met 30 juli 2022. Uit de vaststellingen van het strafdossier zoals opgenomen in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde van 11 maart 2024 blijkt dat het slachtoffer verschillende zwellingen had in het gezicht, verwondingen aan de rechterschouder- en arm, en bandvormige verwondingen aan de rug. U heeft luidens het vonnis blijk gegeven van onvoldoende respect voor de geldende rechtsregels. Het toebrengen van slagen wijst op een gebrekkige zelfbeheersing en een agressieve ingesteldheid. U en uw mededader brachten onvoldoende respect op voor de fysieke integriteit van jullie medemens. Dat de slagen bovendien de arbeidsongeschiktheid van het slachtoffer tot gevolg hadden, maakt de feiten objectief nog ernstiger. De vaststelling dat jullie, zoals blijkt uit het strafdossier, werden uitgedaagd door het slachtoffer, die onder invloed van alcohol verkeerde, neemt niet weg dat jullie op absoluut disproportionele wijze hebben gereageerd door een 30-tal slagen met de broeksriem toe te brengen. Daarbij wist u zelfs van geen ophouden nadat het slachtoffer op de grond lag.

Uit het arrest van het hof van beroep van Gent blijkt bovendien dat er verzwarende omstandigheden werden weerhouden. De door u toegebrachte slagen hadden immers een ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan 4 maanden tot gevolg.

Wat de op de misdrijven gestelde straffen betreft wijst het CGVS erop dat hij die opzettelijk verwondingen of slagen toebrengt, zoals gedefinieerd in artikel 398 eerste lid van het Strafwetboek, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van zesentwintig euro tot honderd euro of met een van die straffen alleen. Indien de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, zoals bepaald in artikel 399, eerste lid van het Strafwetboek, wordt de schuldige gestraft met een gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met een geldboete van vijftig euro tot tweehonderd euro. Inbreuken op de wet van 8 juni 2006 houdende de regeling van economische en individuele activiteiten met wapens worden volgens artikel 23, eerste lid van deze wet bestraft met een gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en met een geldboete van 100 euro tot 25 000 euro, of met een van deze straffen alleen.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt het hof van beroep van Gent rekening met uw gevuld strafrechtelijk verleden. Volgens uw advocaat zat u op het moment van de rechtszitting in voorhechtenis vanwege een gelijkaardig feit. Volgens de rechter wijzen de talrijke eerdere veroordelingen op een zorgwekkende normvervaging. Daarnaast wordt rekening gehouden met verzachtende omstandigheden zijnde het feit dat u reeds driemaal veroordeeld werd tot een werkstraf en deze steeds tot ieders tevredenheid hebt uitgevoerd, de informatie van de justitieassistent waaruit blijkt dat uw probatiemaatregel opgelegd op 10 maart 2023 goed was opgestart en het feit dat u een afbetalingsplan bekwam voor uw penale boetes.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A en B, zijn in uw hoofde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat conform artikel 65 eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf dient te worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

U werd door het hof van beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien maanden met probatie-uitstel voor het geheel van die gevangenisstraf gedurende vijf jaar, mits naleving van probatievoorwaarden.

De rechter stelde vast dat het duidelijk is dat u van goede wil bent maar dat u begeleiding nodig heeft om op het rechte pad te blijven. Om die reden ging het hof in op uw vraag om u (opnieuw) een straf op te leggen met probatie-uitstel. De voorwaarden die het hof u oplegt zijn niet vrijblijvend. Als u die schendt, riskeert u in de gevangenis terecht te komen met alle gevolgen van dien.

Ten tweede dient verwezen te worden naar het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde van 24 februari 2025. Hieruit blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor het dragen van zekere voorwerpen of stoffen die niet als wapen zijn ontworpen, met het kennelijk voornemen personen te bedreigen of hen lichamelijk letsel toe te brengen en opzettelijke slagen met ziekte of werkonbekwaamheid van minder of gelijk aan vier maanden tot gevolg.

Uit de feitenvaststelling van het vonnis blijkt dat u op 11 september 2024 om 2.35 uur uit een voertuig stapte ter hoogte van de markt van Zottegem en een stok uit de kofferbak nam. Uw slachtoffer TT stapte eveneens uit de wagen en u viel hem aan met de stok door hiermee te slaan. Er ontstond een gevecht waarbij TT enkele malen hard geslagen werd met de stok en hij tot tweemaal toe ten val kwam. Tijdens het gevecht kwam uw schoonbroer tussenbeide, doch hij kon niet voorkomen dat TT alsnog rake klappen kreeg van u met de stok. Telkens wanneer u afbouwde en terug in uw voertuig stapte kwam TT opnieuw de confrontatie

opzoeken. TT verklaarde tijdens zijn verhoor dat hij met u naar Brussel was gegaan en dat u er hasj kocht en dat jullie ruzie kregen op de terugweg. U verklaarde dat u TT kende als dealer en bij hem cannabis kocht voor eigen gebruik. De avond van de feiten vroeg TT u om met hem naar Brussel te gaan omdat hij er lachgas wou kopen. U verklaarde dat TT u op de terugweg bedreigde en u meerdere vuistslagen gaf. Toen u het voertuig op de markt stopte was u uw zelfcontrole kwijt. U heeft TT met de stok op het volledige lichaam en hoofd geslagen, zijn hoofd bloedde hevig. U gaf toe dat u 'out of control' was en als uw schoonbroer niet was toegekomen zou u TT nog hebben geslagen. Nadat TT in veiligheid was gebracht ging u hem met de stok in de hand opnieuw opzoeken. De politie merkte aan de hand van de camerabeelden op dat u meerdere malen de keuze had om de plaats te verlaten, maar ter plaatse bleef en meerdere malen met de stok slagen toebrengt aan TT. U ontkende de feiten niet, maar stelde dat het een rare avond was. De rechter achtte de tenlastegelegde feiten afdoende bewezen gelet op de gegevens van het strafdossier, de behandeling van de zaak ter terechtzitting en het gebrek aan betwisting in uw hoofde. Uit bovenstaande kan tevens ontegensprekelijk worden afgeleid dat u de feiten met opzet pleegde.

Betreffende de aard en de omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schadedient erop gewezen dat u door het plegen van deze feiten hebt aangetoond dat u onvoldoende respect heeft voor de geldende rechtsregels. De bewezen verklaarde feiten getuigen van een gebrekkig normbesef en een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit. De rechtbank aanvaardde niet dat er sprake was van uitlokking en stelde vast dat de feiten duidelijk gerelateerd waren aan druggerelateerde omstandigheden/schulden en dat u diverse malen de mogelijkheid had om van de feiten weg te gaan, doch er bewust voor koos om verder de confrontatie aan te gaan. Ook nadat het slachtoffer op de grond lag bleef u slaan met de stok.

En ook nog nadat het slachtoffer in veiligheid was gebracht ging u hem met de stok in de hand opnieuw opzoeken. Dergelijke agressie kan niet getolereerd worden en is van aard het publieke onveiligheidsgevoel aan te wakkeren. Door uw toedoen was uw slachtoffer arbeidsongeschikt tot en met 22 september 2024 en had hij verwondingen aan het oog en aan de knie.

Uit het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde blijkt bovendien dat er verzwarende omstandigheden werden weerhouden. Er is sprake van een herhaling van wanbedrijf op wanbedrijf. U pleegde deze feiten sedert u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van ten minste een jaar bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat de vijf jaren zijn verlopen sinds u uw straf heeft ondergaan of sinds uw straf verjaard is, namelijk het arrest van het hof van beroep van Gent van 10 maart 2023 waarbij u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 1 jaar (met probatie-uitstel voor vijf jaar) wegens afpersing met verzwarende omstandigheden.

Wat de op de misdrijven gestelde straffen betreft wijst het CGVS erop dat hij die opzettelijk verwondingen of slagen toebrengt, zoals gedefinieerd in artikel 398 eerste lid van het Strafwetboek, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van zesentwintig euro tot honderd euro of met een van die straffen alleen. Indien de slagen of verwondingen een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad, zoals bepaald in artikel 399, eerste lid van het Strafwetboek, wordt de schuldige gestraft met een gevangenisstraf van twee maanden tot twee jaar en met een geldboete van vijftig euro tot tweehonderd euro. Inbreuken op de wet van 8 juni 2006 houdende de regeling van economische en individuele activiteiten met wapens worden volgens artikel 23, eerste lid van deze wet bestraft met een gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en met een geldboete van 100 euro tot 25 000 euro, of met een van deze straffen alleen.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, uw persoonlijkheid zoals blijkt uit uw strafrechtelijk verleden en het gegeven dat u de feiten pleegde tijdens lopende probatievoorwaarden, waardoor u zich in staat van wettelijke herhaling bevindt. Daarnaast wordt rekening gehouden met verzachtende omstandigheden zijnde uw gezinstoestand en uw arbeidssituatie.

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A en B, zijn in uw hoofde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat conform artikel 65 eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf dient te worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

U werd door de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van 15 maanden.

De rechter oordeelde dat de voorgaande veroordelingen en de lopende probatiemaatregel duidelijk niet krachtig genoeg waren als bestraffing om u ervan te weerhouden om nieuwe gelijkaardige feiten te plegen. Ter bescherming van de openbare veiligheid en als krachtig genoeg signaal dat dergelijke feiten niet

getolereerd worden en niet voor herhaling vatbaar zijn, rest er dan ook enkel het opleggen van een substantiële effectieve gevangenisstraf.

De op te leggen straf moet u ervan weerhouden in de toekomst nog zulke feiten te plegen. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de preventie. De op te leggen straf moet ook van aard zijn om u ervan te weerhouden u in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

Gelet op deze vaststellingen is ontegensprekelijk aangetoond dat u definitief bent veroordeeld voor twee bijzonder ernstige misdrijven in de zin dat het misdrijven betreft die de rechtsorde van de samenleving het meest aantasten.

Aan de eerste voorwaarde om te kunnen overgaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus is bijgevolg voldaan.

De tweede voorwaarde heeft betrekking op het gevaar voor de samenleving. Er kan in uw hoofdte vastgesteld worden dat er sprake is van een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving. Zo kan worden gesteld dat er sprake is van een werkelijke bedreiging gelet op de definitieve veroordeling. Het misdrijf waarvoor u veroordeeld werd is bovendien dermate ernstig dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt.

Er kan in dit verband verder dienstig verwezen worden naar het karakter van de bewezen feiten van 11 juli 2022 waarbij u uw slachtoffer bleef slaan met uw broeksriem terwijl hij reeds op de grond lag. U gebruikte excessief geweld ten aanzien van een dronken voorbijganger. Dat het slachtoffer u uitdaagde, vergoelijkt dit geweldincident niet. Uw reactie was volkomen buitensporig. De rechter oordeelde dat uw alcoholconsumptie geen excuus is en dat het verkeerd is om alcohol te drinken als alcohol tot geweld leidt. U heeft luidens het vonnis blijk gegeven van onvoldoende respect voor de geldende rechtsregels. Het toebrengen van slagen wijst op een gebrekkige zelfbeheersing en een agressieve ingesteldheid. U hebt op absoluut disproportionele wijze gereageerd door een 30-tal slagen met de broeksriem toe te brengen. Daarbij wist u zelfs van geen ophouden nadat het slachtoffer op de grond lag.

De feiten die u pleegde op 11 september 2024 zijn eveneens bijzonder ernstig. Deze getuigen van onvoldoende respect voor de geldende rechtsregels, een gebrekkig normbesef en een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit. Dergelijke agressie kan niet getolereerd worden en is van aard het publieke onveiligheidsgevoel aan te wakkeren.

U pleegde deze feiten nadat u al talloze kansen kreeg, in de vorm van een werkstraf, alsook in de vorm van een probatiemaatregel. Het gegeven dat u deze feiten pleegde zelfs tijdens een lopende probatiemaatregel, alsook nadat u bij vonnis van 24 maart 2024 voor gelijkaardige feiten de gunst van de werkstraf verkreeg (inmiddels hervormd tot een probatie-uitstel bij arrest van 15 november 2024) noopt tot de conclusie dat het gevaar voor recidive als zeer hoog dient te worden ingeschat.

Er dient daarnaast op gewezen te worden dat u herhaaldelijk bent veroordeeld en dat u over een periode van meerdere jaren feiten hebt gepleegd.

Zo werd u reeds op 10 maart 2023 door het hof van beroep van Gent definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van een jaar, met uitstel voor een termijn van vijf jaar mits naleving van probatievoorwaarden, voor uw deelname aan afpersing in het drugmilieu op 28 december 2020 met de verzwarende omstandigheid dat u het misdrijf pleegde bij nacht met twee of meer personen. U maakte de realisatie van dit misdrijf wetens en willens mogelijk door uw intimiderende aanwezigheid ter plaatse die verhinderde dat het slachtoffer aan het geweld gepleegd door uw schoonbroer kon ontsnappen. Het hof gaf geen gevolg aan uw vraag om een werkstraf zonder geldboete.

Op 26 februari 2024 werd u door de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde, afdeling Oudenaarde veroordeeld tot een werkstraf van 70 uur, met een vervangende gevangenisstraf van zes maanden, voor het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder vergunning (cannabis), het vergemakkelijken van of aanzetten tot het gebruik van verdovende middelen of psychotrope stoffen en bezit, aankoop en vervoer van middelen (cannabis en cocaïne). U werd in het kader van een ander opsporingsverzoek vernoemd als verkoper van cannabis. Er dient gewezen op de lange incriminatieperiode, u pleegde deze feiten in de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2021. U stelde ook uw appartement ter beschikking van druggebruikers en u testte positief voor cannabis en cocaïne. Gelet op het

geuite schuldbesef, de positieve uitvoering van een vorige werkstraf en uw leefsituatie (u was ondertussen gehuwd en vader van een tweeling) werd u enkel een werkstraf opgelegd.

U stond niet stil bij de maatschappelijke gevolgen van uw handelingen, doch u poogde met een minimum aan inspanning, een maximaal profijt te genereren.

Daarnaast blijkt uit het arrest van het hof van beroep van Gent van 24 november 2024 dat u ook vijf keer veroordeeld werd door de politierechtbank wegens schending van de coronamaatregelen en verkeersinbreuken.

Uit al het voorgaande blijkt dat u een patroon van crimineel gedrag vertoont dat de veiligheid en het welzijn van anderen ernstig in gevaar brengt. Hieruit kan ook worden afgeleid dat er sprake is van een criminele ingesteldheid in uw hoofde en dat het niet uitgesloten is dat u uw crimineel gedrag niet nog eens zal herhalen.

Dat u de verschillende kansen die u werden geboden om uw houding ten aanzien van de maatschappij te veranderen, nooit heeft benut en dat u uit uw eerdere veroordelingen geen lessen heeft geleerd wordt verder bevestigd door uw verklaringen op het CGVS.

U tracht de door u gepleegde feiten te vergoelijken door te verwijzen naar uw migratieachtergrond, het overlijden van uw vader waardoor u hier alleen was met uw moeder, de verkeerde mensen met wie u omging, en u stelt dat het 'jammer' is en dat u spijt hebt. Over de feiten van 11 september 2024, waarbij u uw slachtoffer bleef slaan met een houten stok, stelt u dat u het slachtoffer was, hetgeen door uw advocaat wordt beaamd (NPO, p. 3, 4 en 7). Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat u aan schuldverschuiving doet en nog steeds niet de volle verantwoordelijkheid neemt voor de door u gepleegde misdrijven. Waar uw advocaat over de feiten van 11 september 2024 stelt dat u de feiten pleegde na urenlang gepest te zijn en na uitdaging, dient opgemerkt dat dit niet overeenstemt met de inhoud van het vonnis (NPO, p. 7) waaruit blijkt dat de rechtbank niet aanvaardde dat er sprake was van uitlokking.

U werd bij het laatste onderhoud op het CGVS gevraagd waarom u meent dat u geen gevaar meer vormt voor de samenleving (NPO, p. 7). U herhaalde dat u veel geleerd hebt, dat u een gezin hebt, dat u weet dat u opnieuw naar de gevangenis moet indien u nieuwe feiten zou plegen en u stelt dat er geen recidivegevaar meer is en dat u gaat ophouden voor de rest van uw leven.

Dat u ondertussen veel geleerd hebt, echt wakker bent geworden in de gevangenis en nu beseft dat u terug naar de gevangenis zal moeten als u nieuwe feiten pleegt wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen over uw gebrek aan schuldinzicht. Dat u daarbij nog stelt dat u in het verleden de regels niet kende is niet ernstig te noemen en toont eens te meer aan dat u de verantwoordelijkheid van zich afschuift (NPO, p. 4 en 7).

Waar u verklaart dat u agressietherapie volgt en dat u reeds 10 of 12 sessies hebt gehad met een therapeut dient erop gewezen te worden dat uit het attest van het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg (CGGZ), dat u na het onderhoud overmaakte, blijkt dat er op het moment van het onderhoud acht afspraken waren gepland en dat u op vijf van deze afspraken aanwezig was. U hebt twee keer een afspraak geannuleerd en u bent één keer niet komen opdagen zonder te verwittigen. Gevraagd wat u geleerd had tijdens de sessies met uw therapeut kon u enkel zeggen dat ze goed luistert en dat er gesproken wordt over uw leven en uw verleden en dat jullie 'niet zoveel spreken over zaken die u moet leren'. U voegde toe dat die therapie misschien niet nodig is maar dat u er wel naartoe gaat. Deze therapie maakt echter deel uit van de opgelegde probatiemaatregel. Dat het effectief gaat om een passende begeleiding of gedragstraining in het kader van uw agressieproblematiek, zoals vastgelegd in het arrest van 15 november 2024, kan niet afgeleid worden uit het voorgelegde attest.

Er bestaat een gevaar dat u opnieuw soortgelijke misdrijven gaat plegen. Uit uw persoonlijk handelen komt immers een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen, waardoor er ontegensprekelijk een actueel, reëel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving kan worden vastgesteld

De aan u toegekende gunstmaatregel betekent verder niet dat er geen risico bestaat dat u zich in de toekomst niet meer zal bezondigen aan nieuwe strafbare feiten.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de vreemdelingenwet.

Nadat is vastgesteld dat u aan de twee cumulatieve voorwaarden om tot intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan, voldoet, moet ten slotte het evenredigheidsbeginsel in acht worden genomen. Dit impliceert dat de bedreiging die u vormt voor de samenleving moet worden afgewogen tegen die rechten die gewaarborgd worden aan personen die over de hoedanigheid van vluchteling beschikken.

Het CGVS merkt in dit verband op dat u nog steeds beschikt over de hoedanigheid van vluchteling en bijgevolg nog steeds beschikt over een aantal rechten zoals bepaald in artikel 14, lid 6 van de Richtlijn 2001/95/EU dd. 13 december 2011. Deze rechten zijn in het Belgische rechtssysteem gegarandeerd omdat ze gelden voor alle personen en vreemdelingen zowel in regelmatig of onregelmatig verblijf. Ook het non-refoulement beginsel is op u van toepassing, zoals blijkt uit het negatief terugkeeradvies in deze beslissing en gelet op artikel 20 Vreemdelingenwet.

Bovendien is de Minister of zijn gemachtigde geenszins verplicht om een einde te stellen aan het verblijf om redenen van openbare orde zoals bepaald in artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Een beslissing tot einde verblijf is enkel gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en niet op economische gronden cfr. artikel 23 Vreemdelingenwet. Er wordt hierbij ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.

Een einde van uw verblijfsrecht is bijgevolg louter hypothetisch.

Toen u werd gevraagd waarom u meent dat u uw vluchtelingenstatus moet kunnen behouden antwoordde u dat uw leven hier is, dat u uw secundair diploma hebt behaald, hier belastingen hebt betaald en steeds hebt gewerkt tot u problemen kreeg met uw knie en dat u hier twee kinderen hebt (NPO, p. 6). Er dient echter herhaald te worden dat deze beslissing er niet toe strekt een einde te maken aan uw verblijfsrecht. Indien de gemachtigde van de Minister alsnog zou overgaan tot een beslissing tot beëindiging van het verblijf, staat het u vrij deze grieven aan te voeren in het kader van een eventueel beroep tot nietigverklaring, ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen dergelijke beslissing.

Hierbij kan nog worden opgemerkt dat uw duurzame relatie met een Belgische vrouw en uw twee kinderen (beiden geboren op 16 maart 2022) u er niet van weerhouden hebben om op 11 september 2024 opnieuw een bijzonder ernstig geweldmisdrijf te plegen. Er kan dan ook niet van worden uitgegaan dat uw gezin in uw geval een beschermende factor vormt. U pleegde het misdrijf van 28 december 2020 trouwens samen met uw schoonbroer.

Waar u nog verwijst naar de situatie in Afghanistan (NPO, p. 6) en stelt dat u daar niet zou kunnen wonen dient opgemerkt dat de actuele situatie in uw land van herkomst geen element vormt in de beoordeling van de intrekking van uw status.

De voorgelegde documenten betreffende uw traject in België kunnen niets wijzigen aan de vaststellingen met betrekking tot uw gebrek aan schuldinzicht en het gevaar dat u vormt voor de samenleving. De inhoud ervan staat niet ter discussie. Uw afbetalingsplan loopt trouwens nog tot 22 februari 2027.

Gelet op deze vaststellingen en het ontbreken van elementen die hier een ander licht kunnen op werpen, is de intrekking van uw vluchtelingenstatus een redelijke maatregel gezien het gevaar u vormt voor de Belgische samenleving.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.

Wanneer het CGVS van oordeel is dat de vluchtelingenstatus moet ingetrokken worden omdat de verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven in de bestreden beslissing en in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet aanvoert.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat de wetgever de begrippen ‘bijzonder ernstig misdrijf’ en ‘gevaar voor de samenleving’ niet heeft gedefinieerd in artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en stelt dat bijgevolg de wil van de wetgever dient afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden. Hij zet uiteen dat het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ niet beperkt is tot misdaden in de zin van het Belgisch Strafwetboek, dat er de voorkeur aan werd gegeven om aan de commissaris-generaal een ruime beoordelingsmarge te laten en dat de aard en ernst van strafbare feiten waarvoor de verzoeker veroordeeld werd, van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’. Verzoeker stelt verder dat om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving er rekening dient te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf en de werkelijk geleden schade, met de opgelegde straf en de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen. Er moet een link bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Verzoeker gaat vervolgens in op de cumulatieve aard van de door het Unierecht gestelde voorwaarden om tot intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan. Onder verwijzing naar relevante rechtspraak van het Hof van Justitie wijst verzoeker erop dat het enkele feit dat de verzoeker definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf niet volstaat om aan te tonen dat er sprake is van een bedreiging voor de samenleving waar deze zich bevindt. De verwerende partij, respectievelijk de Raad moeten vaststellen dat de bedreiging die verzoeker vormt in de zin van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatieverrichting reëel, actueel en voldoende ernstig moet zijn, dat de bevoegde autoriteit voor elk individueel geval alle omstandigheden van het specifieke geval moet onderzoeken en dat de intrekking van de vluchtelingenstatus een aan die bedreiging evenredige maatregel moet zijn. Hij stelt verder dat de bewijslast ligt bij de commissaris-generaal die zich op een uitzonderingssituatie beroept.

Vervolgens gaat verzoeker in op de voorwaarde van de definitieve veroordeling voor een ‘bijzonder ernstig misdrijf’ aan de hand van de rechtspraak van het Hof van Justitie. Hij besluit dat de eerste, afzonderlijke Unierechtelijke voorwaarde om de vluchtelingenstatus te kunnen intrekken, conform het arrest van het Hof van Justitie van 6 juli 2023 in de zaak C-8/22 zo dient te worden opgevat dat er sprake moet zijn van een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf dat gezien de kenmerken ervan van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde van de betrokken samenleving het meest aantasten. Om te beoordelen of een misdrijf waarvoor de betrokkene definitief is veroordeeld van een dergelijke ernst is moet rekening gehouden worden met de op dat misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf, de aard van het misdrijf, eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden, de vraag of het misdrijf al dan niet opzettelijk is gepleegd, de aard en de omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade en met de voor de bestraffing van het misdrijf gevolgde procedure (punt 48 en HvJ 6 juli 2023, Budesamt für Fremdenwesen und Asyl/A.A., nr. C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540, punt 30).

Met betrekking tot de tweede voorwaarde van het ‘gevaar voor de samenleving’ van de lidstaat waarin de verzoeker zich bevindt, betoogt verzoeker dat de rechtspraak van het Hof van Justitie aangeeft dat dit begrip veronderstelt dat er sprake is van een reële (werkelijke), actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Er dient dus rekening te worden gehouden met het persoonlijke gedrag van de verzoeker. De vaststelling van een dergelijk gevaar impliceert in het algemeen dat bij verzoeker de neiging bestaat om het gedrag dat de bedreiging vormt in de toekomst te handhaven maar het kan ook zo zijn dat het enkele feit van het gedrag in het verleden voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging. Er dient een inschatting gemaakt te worden van het toekomstig gedrag van de verzoeker en het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling doet slechts ter zake voor zover uit de omstandigheden die tot een veroordeling hebben geleid, blijkt dat er sprake is van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging voor de samenleving vormt. Het actuele karakter kan niet automatisch, louter op basis van het strafblad van de verzoeker worden vastgesteld en wanneer de verzoeker geen redenen aandraagt waarom hij niet langer een bedreiging voor de samenleving vormt, mag de verwerende partij niet zonder

meer aannemen dat uit het bestaan van een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf blijkt dat de verzoeker een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de Belgische samenleving. Verzoeker wijst er vervolgens op dat hoe meer tijd is verstreken tussen het tijdstip van de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf en de beslissing tot intrekking, door de commissaris-generaal en de Raad des te meer rekening moet worden gehouden met ontwikkelingen die zich na het plegen van een dergelijk misdrijf hebben voorgedaan, om te bepalen of er op de dag waarop er uitspraak wordt gedaan over de eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus, sprake is van een reële en voldoende ernstige bedreiging. Elementen van de strafuitvoering kunnen van belang zijn bij de inschatting van de bedreiging.

Verzoeker verwijst *in casu* vooreerst naar het feit dat hij veroordeeld werd tot het uitvoeren van werkstraffen en deze met succes heeft ondergaan. Hij stelt verder dat het vanzelfsprekend is dat de feiten ernstig zijn en geen plaats hebben in de samenleving maar dat het niet correct is te stellen dat hij een minimaliserende houding aanneemt. Verder verwijst verzoeker naar het feit dat het Hof van Beroep heeft geoordeeld dat hij van goede wil is maar begeleiding nodig heeft. Dit is de meest recente beoordeling over zijn persoon, wat aantoonst dat hij geen gevaar vormt voor de samenleving en dat niet kan worden uitgegaan van een actueel gevaar. Zijn houding inzake het zich tijdig aanbieden in de gevangenis en het betalen van boetes toont eveneens aan dat hij zich thans aan de regels houdt. Hij besluit dat na een grondige lezing van de motivering van de bestreden beslissing, de notities van het persoonlijk onderhoud en alle andere stukken die werden toegevoegd aan het administratief dossier, dient te worden besloten dat er heden te weinig elementen voorhanden zijn om uit te maken of de verzoeker voldoet aan de tweede voorwaarde die nodig is om zijn vluchtelingenstatus in te trekken. Er ligt dus volgens verzoeker te weinig informatie voor om te besluiten dat de hij kan beschouwd worden als een gevaar voor de samenleving en dat er sprake is van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en zijn vluchtelingenstatus niet te willen intrekken en hem opnieuw de vluchtelingenstatus toe te kennen.

3.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en de mededeling van de beslissing aan diens raadsman van 24 december 2025 toe aan het verzoekschrift.

4. Aanvullende nota

Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden bijgebracht:

1. ["https://justitie.belgium.be"](https://justitie.belgium.be) vermeldt dat in een detentiehuis personen verblijven met een gevangenisstraf van minder dan drie jaar + laag veiligheidsrisico + strenge criteria. Verzoeker zit ondertussen zijn straf verder uit in een detentiehuis en houdt zich aan de afspraken. Hij werkt elke dag. Een stuk i.v.m. de gewerkte momenten wordt bijgebracht;
2. Verslag van het detentiehuis van 25 februari 2026;
3. Verklaring van de partner, O. C., van 29 april 2026;
4. Bewijs afbetaling schulden van 10 februari 2026;
5. Afname urinetest van 10 maart 2026. Dit gebeurt regelmatig."

5. Beoordeling

5.1. De Raad wijst erop dat hij in zake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 55/3/1 § 1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1 § 1 van de Vreemdelingenwet luidt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid"*.

Artikel 55/3/1 § 3 van de Vreemdelingenwet luidt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4”*.

De bestreden beslissing bestaat bijgevolg uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

5.2.1. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus, in toepassing van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf. De wetgever heeft de begrippen ‘bijzonder ernstig misdrijf’ en ‘gevaar voor de samenleving’ niet gedefinieerd in 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De wil van de wetgever dient bijgevolg afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden. De memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, zet op omstandige wijze uiteen dat het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ geenszins beperkt is tot ‘misdaden’ in de zin van het Belgisch Strafwetboek: Artikel 14.4, b) van de Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip *“crime”*, en niet *“infraction”*. In de Belgische context verwijst het begrip *“crime”* op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip *“infraction”*. Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen *“crimes”* in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als *“bijzonder ernstig”* (zie wetsontwerp, *Parl.St. Kamer 2014-2015*, nr. 54-1197/001, p. 16-17). Voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’ gaf de staatssecretaris er immers *“de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten.”* (zie verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, *Parl.St. Kamer 2014-2015*, nr. 54-1197/003, p. 24-25).

Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een ‘misdad’ in de zin van het Belgisch Strafwetboek en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het zijn de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor de verzoeker veroordeeld werd die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip ‘bijzonder ernstig misdrijf’.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf en de werkelijk geleden schade, alsook met de opgelegde straf en de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen. Uit de tekst van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet omvat de hypothesen waarin de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus volgens de Richtlijn 2011/95 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn) kan of moet intrekken. Dit artikel vormt de omzetting van artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn en dient richtlijnconform te worden toegepast.

Artikel 14 van de Kwalificatierichtlijn, dat handelt over de intrekking, beëindiging of weigering tot verlenging van de vluchtelingenstatus, bepaalt in zijn vierde en zesde lid als volgt:

“4. De lidstaten kunnen de door een regerings-, administratieve, rechterlijke of quasi-rechterlijke instantie aan een vluchteling verleende status intrekken, beëindigen of weigeren te verlengen wanneer: a) er goede redenen bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de veiligheid van de lidstaat waar hij zich bevindt;

b) hij een gevaar vormt voor de samenleving van die lidstaat, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

6. Personen op wie lid 4 of lid 5 van toepassing is, genieten de rechten die zijn vastgelegd in de artikelen 3, 4, 16, 22, 31, 32 en 33 van het Verdrag van Genève of daarmee vergelijkbare rechten, voor zover zij in de lidstaat aanwezig zijn.”

5.2.2. De cumulatieve aard van de door het Unierecht gestelde voorwaarden om tot intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan.

Het Unierecht voorziet in de mogelijkheid tot intrekking van de vluchtelingenstatus wanneer de vluchteling een gevaar vormt voor de samenleving van de lidstaat waar hij zich bevindt, omdat hij definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf. Artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn bepaalt immers dat de lidstaten de aan een vluchteling verleende status kunnen intrekken (beëindigen of weigeren te verlenen) wanneer hij een gevaar vormt voor de samenleving waar hij zich bevindt, omdat hij veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft in arrest XXX/Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2023 in de zaak C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542 – en hernomen in arrest Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/M.A. van 6 juli 2023 in de zaak C-402/22, ECLI:EU:C:2023:543 en arrest Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/A.A. in de zaak C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540 beiden van diezelfde datum – geoordeeld dat de vluchtelingenstatus op grond van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn alleen kan worden ingetrokken wanneer aan twee afzonderlijke, cumulatieve voorwaarden is voldaan. De verzoeker moet definitief zijn veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf én er dient te worden aangetoond dat deze een gevaar vormt voor de samenleving van de lidstaat waar hij zich bevindt. De omstandigheid dat aan één van deze twee voorwaarden is voldaan, volstaat dus niet om aan te tonen dat ook aan de tweede voorwaarde is voldaan. Het enkele feit dat de verzoeker definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf volstaat niet om aan te tonen dat er sprake is van een bedreiging voor de samenleving van de lidstaat waar deze zich bevindt (punten 43-45).

Verder verduidelijkt het Hof van Justitie in voormeld arrest van 6 juli 2023 dat de verwerende partij, respectievelijk de Raad voor de toepassing van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn moet vaststellen dat de bedreiging die de verzoeker vormt in de zin van dat artikel reëel, actueel en voldoende ernstig is. Het Hof voegt hieraan toe dat het aan de bevoegde autoriteit toekomt om voor elk individueel geval alle omstandigheden van het specifieke geval te onderzoeken. Bovendien moet de intrekking van de vluchtelingenstatus een aan die bedreiging evenredige maatregel zijn.

In casu ligt de bewijslast bij de commissaris-generaal die zich op een uitzonderingssituatie beroept. Hierbij dient de commissaris-generaal een zorgvuldig onderzoek te voeren. In punt 62 van het arrest van het Hof van Justitie van 6 juli 2023, C-8/22 onderstreept het Hof dat: *“In deze context, en met name gelet op het feit dat artikel 45, lid 3, van richtlijn 2013/32 bepaalt dat het besluit van de bevoegde autoriteit tot intrekking van de internationale bescherming vermeldt op welke feitelijke en juridische argumenten het is gebaseerd, moet de bevoegde autoriteit over alle relevante informatie beschikken en in het licht van die informatie zelf alle specifieke omstandigheden van het geval beoordelen, teneinde de strekking van haar besluit te bepalen en dit volledig te motiveren [zie in die zin arrest van 22 september 2022, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság e.a., C-159/21, EU:C:2022:708, punt 80].”*

Daarenboven bepaalt artikel 49, § 2, derde lid van de Vreemdelingenwet dat: *“De minister of zijn gemachtigde zendt onverwijld aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen elk element in zijn bezit over dat een beslissing tot intrekking op basis van artikel 55/3/1 zou kunnen rechtvaardigen. Behoudens uitdrukkelijke aanwijzing in die zin, vormt het overzenden van dergelijke elementen geen vraag tot intrekking van het statuut in de zin van het tweede lid.”*

De Raad benadrukt dat artikel 55/3/1 § 1, van de Vreemdelingenwet op restrictieve wijze moet worden geïnterpreteerd, gelet op de ernstige gevolgen die er kunnen uit voortvloeien en moet dan ook, wat de vaststelling en kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid worden toegepast.

5.2.2.1. De tweede voorwaarde van het ‘gevaar voor de samenleving’ van de lidstaat waarin de verzoeker zich bevindt.

Daargelaten de vraag of verzoeker veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, wijst de Raad erop dat noch de Kwalificatierichtlijn, noch de Vreemdelingenwet het begrip ‘gevaar voor de samenleving’ definiëren. De rechtspraak van het Hof van Justitie geeft echter aan dat het begrip ‘gevaar voor de samenleving’ veronderstelt dat er sprake is van een reële (werkelijke), actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Er dient rekening te worden gehouden met het persoonlijk gedrag van de verzoeker. Bij de beoordeling of er sprake is van een dergelijke bedreiging dienen de verwerende partij en de Raad rekening te houden met alle omstandigheden van het betrokken individuele geval (HvJ 6 juli 2023, XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 47-65; HvJ 6 juli 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/M.A., C-402/22, ECLI:EU:C:2023:543, punt 54; HvJ 6 juli 2023, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/AA, C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540, punt 32).

Voorts impliceert in het algemeen de vaststelling van een reële (werkelijke), actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving weliswaar dat bij verzoeker een neiging bestaat om het gedrag dat die bedreiging vormt in de toekomst te handhaven, maar het kan ook zo zijn dat het enkele feit van het gedrag in het verleden voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging (HvJ 6 juli 2023, *XXX/tegen commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen*, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 63; HvJ 2 mei 2018, *K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie en H. F./Belgische Staat*, gevoegde zaken C-331/16 en C-366/16, ECLI:EU:C:2018:296, punt 56). Hieromtrent heeft het Hof van Justitie in eerdere rechtspraak geoordeeld dat dit onder meer het geval is wanneer het gedrag van de verzoeker aantoont dat hij van een houding getuigt die de in de artikelen 2 en 3 van het Verdrag van de Europese Unie bedoelde fundamentele waarden als de menselijke waardigheid en de mensenrechten aantast, wat op zich een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan opleveren (*mutatis mutandis* HvJ 2 mei 2018, C-331/16 en C-366/16, punt 60). Deze rechtspraak heeft het Hof van Justitie ontwikkeld in het kader van de Burgerschapsrichtlijn, maar voor de toepassing van de interpretatie van de Kwalificatierichtlijn kan hiernaar verwezen worden, aangezien het Hof van Justitie eveneens verwijst naar voormeld arrest in punt 67 van zijn arrest in de zaak C-8/22. Echter, motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd. Er dient dus in principe een inschatting gemaakt te worden van een toekomstig gedrag van de verzoeker. Het feit dat de verzoeker definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf is van bijzonder belang, aangezien de Uniewetgever specifiek heeft verwezen naar het bestaan van een dergelijke veroordeling en deze, afhankelijk van de omstandigheden rond het plegen van dat misdrijf, kan bijdragen tot de vaststelling van het bestaan van een reële en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de Belgische samenleving (HvJ 6 juli 2023, *XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen*, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 63). Het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling doet slechts ter zake voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, blijkt dat er sprake is van persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging voor de samenleving vormt.

Wat in het bijzonder het actuele karakter van een dergelijke bedreiging betreft, volgt uit de rechtspraak van het Hof dat deze gevolgtrekking niet automatisch, louter op basis van het strafblad van de verzoeker, kan worden gemaakt (HvJ 6 juli 2023, *XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen*, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 64; HvJ 13 september 2016, *Secretary of State for the Home Department/CS*, C-304/14, ECLI:EU:C:2016:674, punt 41). Er kan geen stelselmatige en automatische koppeling worden gemaakt tussen een strafrechtelijke veroordeling tot een bijzonder ernstig misdrijf en de intrekking van de vluchtelingenstatus. Wanneer de verzoeker geen redenen aandraagt waarom hij niet langer een bedreiging voor de samenleving vormt, mag de verwerende partij niet zonder meer aannemen dat uit het bestaan van een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf blijkt dat de verzoeker een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de Belgische samenleving (HvJ 6 juli 2023, *XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen*, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 65).

Bovendien, hoe meer tijd er is verstreken tussen het tijdstip van de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf en de beslissing tot intrekking, des te meer moeten de verwerende partij, respectievelijk de Raad rekening houden met ontwikkelingen die zich na het plegen van een dergelijk misdrijf hebben voorgedaan, om te bepalen of er op de dag waarop er uitspraak wordt gedaan over de eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus sprake is van een reële en voldoende ernstige bedreiging (HvJ 6 juli 2023, *XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen*, C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542, punt 64). Zo kunnen elementen die betrekking hebben op de strafuitvoering van belang zijn bij de inschatting van de bedreiging (*mutatis mutandis* HvJ 13 september 2016, *Alfredo Rendón Marín/Administración del Estado*, C-165/14, ECLI:EU:C:2016:675, punt 65). De eventuele uitzonderlijke ernst van de betrokken handelingen kan echter, ook na een betrekkelijk lang tijdsverloop, het voortbestaan van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving inhouden (*mutatis mutandis* HvJ 2 mei 2018, *K./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie en H. F./Belgische Staat*, gevoegde zaken C-331/16 en C-366/16, ECLI:EU:C:2018:296, punt 58).

In casu dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad van oordeel is dat het enkele feit van het gedrag in het verleden als dusdanig niet volstaat om te besluiten dat voldaan is aan de voorwaarden voor het bestaan van een reële (werkelijke), actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Ook kan *in casu* niet worden vastgesteld dat er sprake is van een uitzonderlijke ernst van de betrokken handelingen die op zichzelf het voortbestaan van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving inhouden. De Raad dient in dit verband immers vast te stellen dat verzoeker voor de door de commissaris-generaal in aanmerking genomen feiten niet tot de wet voorziene maximum gevangenisstraf werd veroordeeld. Uit de informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat het Hof van Beroep en de rechtbank van eerste aanleg het in beide gevallen niet nodig achtten om de in de wet voor de door de verzoeker gepleegde feiten voorziene maximum

gevangenisstraf van 2 jaar gevangenisstraf op te leggen. Hoewel verzoeker zich in het verleden heeft schuldig gemaakt aan excessief geweld tegen een dronken persoon en dat door het Hof van Beroep en de rechtbank van eerste aanleg werd vastgesteld dat hij daarbij blijk gaf van een gebrekkig normbesef en een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit, dat het feit dat hij onder invloed was van alcohol geen excuus is, en dat in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde van 24 februari 2025 het gevaar op recidive als zeer hoog dient te worden ingeschat, dient in het kader van de beoordeling van het eventuele gevaar voor de samenleving in het kader van de intrekking van de vluchtelingenstatus, ook rekening te worden gehouden met ontwikkelingen die zich na het plegen van de misdrijven hebben voorgedaan, om te bepalen of er op de dag waarop er uitspraak wordt gedaan over de eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus sprake is van een reële en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

In zijn arrest XXX/commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2023 in de zaak C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542 oordeelde het Hof van Justitie, zoals reeds aangehaald, dat hoe meer tijd er is verstreken tussen het tijdstip van de definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf en de beslissing tot intrekking, des te meer moeten de verwerende partij, respectievelijk de Raad rekening houden met ontwikkelingen die zich na het plegen van een dergelijk misdrijf hebben voorgedaan, om te bepalen of er op de dag waarop er uitspraak wordt gedaan over de eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus sprake is van een reële en voldoende ernstige bedreiging. Zo kunnen elementen die betrekking hebben op de strafuitvoering, ook al streven strafuitvoeringsmaatregelen een ander oogmerk na dan artikel 55/3/1 van de Vreemdelingenwet, van belang zijn bij de inschatting van de bedreiging, zoals reeds aangehaald (mutatis mutandis HvJ 13 september 2016, Alfredo Rendón Marín/Administración del Estado, C-165/14, ECLI:EU:C:2016:675, punt 65). *In casu* is een jaar en drie maanden verstreken sinds de definitieve veroordeling wegens een bijzonder ernstig misdrijf en een jaar en acht maanden sinds het laatste feit waarvoor hij veroordeeld werd.

Verzoeker brengt door middel van zijn aanvullende nota een aantal documenten bij die nog niet voorlagen op het ogenblik van de beslissing tot intrekking door de commissaris-generaal en waarmee de commissaris-generaal bijgevolg ook geen rekening kon houden en die naar het oordeel van de Raad een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal van de tweede voorwaarde van het 'gevaar voor de samenleving' van de lidstaat waar verzoeker zich bevindt en waardoor in de huidige stand van zaken niet zonder meer kan worden bevestigd dat aan de tweede voorwaarde van het 'gevaar voor de samenleving' van de lidstaat waar verzoeker zich bevindt, is voldaan.

Verzoeker legt onder meer een "*Schriftelijke mededeling m.o.o. VI (noodwet)*" neer van 26 februari 2026 van M.D., attaché-psycholoog van het Directoraat-generaal Penitentiaire inrichtingen, Psychosociale Dienst, Detentiehuis Kortrijk. Het document vermeldt dat het kadert binnen een ambtshalve advies met het oog op voorwaardelijke invrijheidsstelling. In het document kan worden gelezen dat verzoeker zich op 26 september 2025 aan de gevangenis van Oudenaarde aanbod en twee actieve titels uitzit, met name de voordeling tot 15 maanden gevangenisstraf door de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde van 24 februari 2025 en de voordeling tot 1 jaar gevangenisstraf met probatie uitstel door het Hof van Beroep, welk uitstel uitvoerbaar werd door de eerst vermelde veroordeling. Er wordt verder gesteld dat verzoeker eerder een verzoek tot elektronisch toezicht indiende waardoor hij in strafonderbreking kon vertrekken, maar na een periode van 47 dagen zich terug diende aan te melden na een afwijzing door de Strafwitvoeringsrechtbank wegens het vormen van een direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden. De terugkeer naar detentie maakte volgens het verslag een diepe indruk op verzoeker en er wordt gesteld dat "*deze ervaring lijkt hem te motiveren om actief invulling te geven aan zijn reclasseringsplan*". Verder wordt hierin uiteengezet dat verzoeker vanuit de gevangenis van Oudenaarde een aanvraag deed voor het verblijf in het Detentiehuis in Kortrijk, dat hij werd weerhouden als geschikte kandidaat en kon overkomen op 4 december 2025 en dat hij zijn observatieperiode doorliep op een correcte manier en door detentiebegeleiders wordt omschreven als een vriendelijke, beleefde en correcte man die zich inzet in de leefgroep en in huishoudelijke taken. Hij nam volgens het verslag 39 uitgaansvergunningen op die vooral kaderen binnen de zoektocht en opstart van werk en deed ook twee dagen vrijwilligerswerk bij voetbalploeg KVK. Hij kreeg op 9 februari 2026 een toekenning tot penitentiair verlof om meer tijd door te brengen bij zijn gezin en nam volgens het verslag van 26 februari 2026 één verlof op dat een positief verloop kende, wat ook bevestigd werd door zijn partner die ook aangaf dat zij merkt dat verzoeker sinds zijn verblijf in het Detentiehuis rustiger is geworden en openstaat voor gesprekken met haar. In de schriftelijke mededeling wordt verder gesteld dat verzoeker sinds midden januari 2026 werkt bij een supermarktketen in Zottegem, dat hij voor zijn detentie regelmatig naar het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg ging om te werken rond zijn agressie- en drugsproblematiek en dat na telefonisch contact met de therapeut kon worden bevestigd dat de sessies konden blijven doorgaan en dat hij verder wordt opgevolgd door zijn justitie-assistent. Daarnaast wordt ook vermeld dat verzoeker over een beperkt netwerk beschikt, waarin vooral zijn partner en zijn tweeling op de voorgrond staan en dat zowel verzoeker als zijn partner aangeven dat de kinderen het telkens heel moeilijk hebben met het afscheid wanneer verzoeker met een uitgaansvergunning of penitentiair verlof naar huis komt en nadien opnieuw dient te vertrekken. De schriftelijke mededeling bevat tenslotte een bespreking van de "*wettelijk bepaalde*

tegenaanwijzingen: Een direct waarneembaar risico voor de fysieke integriteit van derden". Daarin wordt uiteengezet dat het detentiegedrag van verzoeker als positief wordt geëvalueerd, dat zijn uitgaansvergunningen (39) en zijn eerste verlof op een correcte manier verliepen, dat hij zich transparant opstelt ten aanzien van gemaakte afspraken en consequent tijdig terugkeert naar de inrichting en "Hij toont aan dat hij op een goede manier zijn uitgaansvergunningen en verloven doorloopt, waarbij de fysieke integriteit van derden hierbij nog geen enkele keer in het gedrang kwam". Voorts wordt ook gesteld dat de feiten van verzoeker zich hoofdzakelijk situeren binnen agressiedelicten waardoor een agressiebegeleiding ten sterkste werd aanbevolen en dat verzoeker "toont zich hierin duidelijk bereidwillig en volgt reeds gedurende enkele maanden sessies bij het CGG in het kader van zowel zijn agressie-als drugsproblematiek. Sinds zijn verblijf in het Detentiehuis startte betrokkene opnieuw de sessies op. Op heden kon hij vier sessies bijwonen". Er wordt besloten dat er een reclasseringsplan is "waarbij betrokkene vijf keer per week gaat werken, begeleiding volgt bij het CGG en van plan is om systematisch zijn gerechtskosten af te betalen. Indien betrokkene zich houdt aan bovenstaande voorwaarden adviseren wij positief voor voorwaardelijke invrijheidsstelling".

Verzoekers advocaat benadrukt ter terechtzitting dat uit de informatie op de eveneens bij aanvullende nota bijgebrachte website van het Ministerie van Justitie blijkt dat detentiehuizen kleinschalige inrichtingen zijn waar veroordeelden tot en met 3 jaar hun straf uitzitten en dat er enkel personen verblijven met een laag veiligheidsrisico die op basis van strenge criteria worden geselecteerd. Dit wijst er in elk geval op dat waar de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde in zijn vonnis van 24 februari 2025 van oordeel was dat het gevaar voor recidive als zeer hoog dient te worden ingeschat, de bevoegde diensten binnen Justitie verzoeker minstens sinds 4 december 2025 als een persoon met een laag veiligheidsrisico beschouwen vermits hij als een geschikte kandidaat voor een detentiehuis werd en wordt beschouwd. Bovendien blijkt uit het verslag ook dat bij alle gelegenheden waarbij verzoeker de toestemming had om het detentiehuis te verlaten, en tijdens zijn werk in de supermarkt de fysieke integriteit van derden nog geen enkele keer in het gedrang kwam.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat uit het bij het CGVS neergelegde attest van het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg niet kan worden afgeleid dat het effectief zou gaan om een passende begeleiding of gedragstraining in het kader van verzoekers agressieproblematiek, blijkt uit de hierboven besproken Schriftelijke mededeling met het oog op voorwaardelijke invrijheidsstelling van 26 februari 2026 dat verzoeker reeds voor zijn detentie regelmatig naar het CGG ging om te werken rond zijn agressie- en drugsproblematiek en dat in telefonisch contact met de therapeut, die ook met naam werd genoemd door verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud, werd bevestigd dat de sessies konden blijven doorgaan en dat hij vier keer naar zijn psycholoog ging. Daarbij dient te worden aangestipt dat in de schriftelijke mededeling ook wordt vermeld dat de therapeute aangaf dat *"de sessies heel breed gaan en dat ze dus meer onderwerpen behandelen dan drugs- en agressie"*, wat overeenstemt met verzoekers verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat er tijdens deze sessies wordt gesproken over zijn leven en verleden. Er kan gelet op dit nieuwe document van de attaché-psycholoog van de Dienst Penitentiaire inrichtingen, Detentiehuis Kortrijk, wel degelijk aangenomen worden dat de door verzoeker gevolgde therapie bij het CGG een passende ambulante begeleiding en/of passende gedragstraining bij een erkende dienst in functie van zijn agressieproblematiek is, zoals opgelegd in het arrest van het Hof van Beroep van 15 november 2024.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker een positieve evolutie heeft doorgemaakt wat betreft zijn persoonlijk gedrag sinds de definitieve veroordeling voor de door hem gepleegde feiten, waarvan het laatste feit dateert van september 2024. Niet alleen blijkt uit het verslag dat verzoeker in een detentiehuis verblijft wat impliceert dat hij actueel als een laag veiligheidsrisico wordt beschouwd door de bevoegde justitiële instanties, dat dit regime hem toelaat te werken in een supermarkt en dat tijdens zijn herhaaldelijke uitgaansvergunningen en verloven de fysieke integriteit van derden hierbij nog geen enkele keer in het gedrang kwam, maar ook dat verzoeker werkt aan zijn drugs- en alcoholproblematiek met tot nu toe positief gevolg aangezien eveneens in het verslag wordt gesteld dat hij consequent tijdig en nuchter naar het detentiehuis terugkeert na afloop van de uitgaansvergunning of het penitentiair verlof. Dit wordt ook bevestigd door de negatieve urinecontrole bij verzoeker op 10 maart 2026 zoals geattesteerd in het eveneens bij zijn aanvullende nota gevoegde *"beslissing tot afname van een urinetest"* van dezelfde datum, ondertekend door de directeur van het Detentiehuis Kortrijk.

In de mate dat verzoeker schuldverschuiving wordt verweten omdat hij tijdens het persoonlijk onderhoud over de feiten van 11 september 2024 zou verklaard hebben dat hij het slachtoffer was, kan de Raad slechts vaststellen dat dit is gebaseerd op een selectieve lezing van verzoekers verklaringen en het vonnis van de rechtbank van Oudenaarde. Verzoeker verklaarde immers met betrekking tot deze feiten *"Laatste feiten, als je op dossier leest, ik was het slachtoffer. Ik geef toe, heb met houten stok geslagen heb straf uitgezeten en erna die jongen nog twee, drie keer gezien en heb in gevangenis gezeten van september 2025 tot februari 2025 in Oudenaarde, ongeveer zes maanden. Ik heb veel spijt dat al die dingen zijn gebeurd, maar nu ben ik echt wakker geweest doordat ik in de gevangenis zat, het is vijf voor twaalf als ik nu nog feiten doe kan ik weer in de gevangenis raken, dat wil ik nooit meer opnieuw"* (NPO, p. 4). Hieruit kan weliswaar blijken dat hij zichzelf als een slachtoffer omschreef maar ook dat hij uitdrukkelijk stelde de feiten waarvoor hij veroordeeld werd, te hebben gepleegd, dat hij zijn spijt hierover heeft uitgedrukt en dat hij stelde te beseffen dat hij in geval van nieuwe feiten opnieuw in de gevangenis kan belanden. Bovendien blijkt uit de lezing van het vonnis

van de rechtbank van eerste aanleg van Oudenaarde dat ook zijn slachtoffer werd veroordeeld wegens slagen en verwondingen toegebracht aan verzoeker. Dat verzoeker ook stelt een slachtoffer te zijn geweest strookt dus met de feiten die als bewezen worden beschouwd door de rechtbank van eerste aanleg. Ook blijkt uit het vonnis dat hierin sprake is van beledigingen aan en pesterijen ten aanzien van verzoeker tijdens een autorit samen met verzoekers slachtoffer. De omstandigheid dat de rechtbank de juridische kwalificatie uitlokking gelet op de feiten niet aanvaardt, betekent niet dat de opmerkingen van de advocaat over de omstandigheden waarin de feiten zijn gepleegd in het geheel niet zouden overeenstemmen met de inhoud van het vonnis.

Uit dit alles volgt dat er minstens ernstige indicaties voorliggen dat verzoeker een positieve evolutie heeft doorgemaakt wat betreft zijn persoonlijk gedrag sinds de definitieve veroordeling voor de door hem gepleegde feiten. Niet alleen blijkt uit het verslag dat verzoeker in een detentiehuis verblijft wat impliceert dat hij actueel als een laag veiligheidsrisico wordt beschouwd door de bevoegde justitiële instanties, dat dit regime hem toelaat te werken in een supermarkt en dat tijdens zijn herhaaldelijke uitgaansvergunningen en verloven de fysieke integriteit van derden hierbij nog geen enkele keer in het gedrang kwam, maar ook dat verzoeker werkt aan zijn drugs- en alcoholproblematiek met tot nu toe positief gevolg aangezien eveneens in het verslag wordt gesteld dat consequent tijdig en nuchter naar het detentiehuis terugkeert na afloop van de uitgaansvergunning of het penitentiair verlof. Dit wordt ook bevestigd door de negatieve urinecontrole bij verzoeker op 10 maart 2026 zoals geattesteerd in het eveneens bij zijn aanvullende nota gevoegde *“beslissing tot afname van een urinetest”* van dezelfde datum, ondertekend door de directeur van het Detentiehuis Kortrijk.

De recente schriftelijke mededeling met het oog op Voorlopige Invrijheidstelling besluit dat *“indien betrokkene zich houdt aan bovenstaande voorwaarden adviseren wij positief voor voorwaardelijke invrijheidstelling”*. Verzoeker verklaart ter terechtzitting dat hij op 5 mei 2026 een nieuwe aanvraag voor de toepassing van elektronisch toezicht en op 19 mei 2026 een nieuwe aanvraag voor voorwaardelijke invrijheidstelling kan indienen. Er kan geen abstractie worden gemaakt van het positief advies voor voorwaardelijke invrijheidstelling indien verzoeker zich houdt aan de voorwaarden en de overige ernstige indicaties van een positieve evolutie in het persoonlijk gedrag van verzoeker, zodat de analyse van de commissaris-generaal dat verzoeker reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt die een fundamenteel belang van de samenleving aantast in de huidige stand van de rechtspleging niet zonder meer kan worden bevestigd. Anderzijds dient ook te worden vastgesteld dat geen documenten voorliggen met betrekking tot de voormelde aanvragen voor elektronisch toezicht en voorwaardelijke invrijheidstelling en dat op dit ogenblik de uitkomst van beide aanvragen niet bekend is.

De Raad acht een verder onderzoek van het geheel van verzoekers individuele omstandigheden en de ontwikkelingen na het plegen van de misdrijven waarvoor verzoeker definitief veroordeeld werd zoals deze blijken uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en de door hem neergelegde documenten en die minstens indicaties zijn van een positieve evolutie in verzoekers persoonlijk gedrag, noodzakelijk om de vraag of in hoofde van verzoeker nog sprake is van een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast in de zin van de hoger aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie naar behoren te kunnen beoordelen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 december 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET,

V. SCHOENAERS,

De griffier,

V. SCHOENAERS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

K. POLLET